საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. • № 56 (329) • ოთხშაბათი, 8 აპრილი, 1992 წელი • ფასი 1 კუპონი.

ნუსელ შევიტყვით

სრული ჭეშმარიტებების ვითარებაში

7 აპრილს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარემ ედუარდ შევარდნაძემ მიიღო თორქეთის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ბოსკორდ ბაქაი ყოილან და ესაუბრა.

ელჩმა გადასცა ედუარდ შევარდნაძეს თურქეთის პრეზიდენტის თურგუთ ოზალის და თავის ქვეყნის სხვა ელჩობრივების სალამი, გამოთქვა მათი კმაყოფილება საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარედ მისი არჩევის გამო.

ედუარდ შევარდნაძემ ელჩი ჩამოსულ ეროვნული მიზანია, — თქვა მან, — დეკაზუნტო, რომ შეიძლება მხარი ამოგიდგათ და დაგეხმაროთ თურქეთი. უკეთ უახლოეს ხანში ჩვენ შევძლებთ მივცეთ ამ ურთიერთობებს სერიოზული ხასიათი და შედეგიანებების დიდი პარტნიორები.

ბატონმა ე. ვარნალი აფრთხილა, რომ თურქეთი გაიღებულია დამყაროს ურთიერთობები ბალტიკურ ქვეყნებთან და ამ მიმართულებით ბევრი რამ გააკეთოს. ამავე დღეებში შეიძლება ორი მეზობელი ქვეყნის სახელმწიფო ხელმძღვანელები — საქართველო და თურქეთი — შეხვდნენ ერთმანეთს და ისაუბრონ ამ საკითხებზე.

თურგუთის ელჩი თბილისში

— ჩვენ ორგზი გვქონა, რომ მოსაუბრეთან მიიღეთ მეგი ზღვის ქვეყნების ეკონომიკური თანამშრომლობის პერსპექტივების შესახებ. ეს საკითხი, რომელიც უმთავრეს დონეზე გაითქმის ოფიციალურ ვიზიტზე 25 ივნისს, — აღნიშნა ბატონმა ე. ვარნალმა.

— საქართველო დაინტერესებულია თურქეთთან ეკონომიკური ურთიერთობის განვითარებით, — თქვა ედუარდ შევარდნაძემ. ჩვენი ქვეყნისა და მისი ხალხისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია ისტორიის ერთ-ერთი მძიმე პერიოდი ეტაპია. სახელმწიფო მოგებით წვიმა და პოლიტიკოსი მოგებით ინტერესი ამ ურთიერთობებისადმი. წარსულისგან რომ ვცეკვით და შემცდარობისგან და მოვამზადოთ თანამშრომლობის ვალი ბლი განსაკუთრებულად.

სამხედრო სპეციალისტებმა თურქეთის მოკითხვა შეუთვალეს და მადლობა გადაუხადა მათ შეხვედრებზე დამარტებისათვის, ბაქ. ეკონომ. ინსტიტუტის ასოცირებული პროფესორი ალექსანდრე ონონაშვილი ასკვნის, რომ ეკონომიკური ურთიერთობების ხელშეკრულების სრულყოფა ხელს შეუწყობს ორივე ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებას.

ფერილი მოსკოვიდან

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარემ ედუარდ შევარდნაძემ წერილი მიიღო მოსკოვის მთავარხის პრეზიდენტ ი. ლუდოვიკისგან. წერილში, კერძოდ, ნათქვამია:

„ვაცნობიერებ, რომ ქართველ ერთან მეგობრობა ჩემი ვალია. ამ მხრივ ჩემი ძალა ყოველთვის გამოიყენებოდა ქართველი ხალხის სასარგებლოდ. ამჟამად ეს ძალა ჩემი ხალხის ერთიანობის აღდგენისკენ არის მიმართული. ამ მიზნით ვაპირებ ჩავიდე საქართველოში და ვიმსახურო ჩემი ხალხის სასარგებლოდ

ეს ნაადრევიცაა და საზიანოც

დაბოუიდებელ საქართველოს, როგორც სახელმწიფოს, ცივილიზებულ სამყაროში თავისი ფუძემდებელი ენა ქართული უნდა ქონდეს. საქმეც ასეთ ვითარებაში მიდის. ერთი წლის განმავლობაში სოციალური მომრაობა უმთავრესი პრობლემის გადაწყვეტისაკენ მიისწრაფოდა. ყოველდღე ეს თვალწინ ხდებოდა. ყოველივე ეს ხდებოდა ჩვენს თვალწინ. ბოლოს ერთიანი ენის საკითხი ისე დადგა, რომ ამის გამო ხალხის ნაწილი ფიქრობდა, რომ ეს ნაადრევი იყო. ამ ფიქრებში ბევრი რაღაც იყო სწორი, მაგრამ ეს ფიქრები ნაადრევი იყო. ეს ფიქრები ნაადრევი იყო, რადგან ეს ფიქრები ჩვენ ვერ გავაცნობიერეთ. ვერ გავაცნობიერეთ, რომ ეროვნული სახელმწიფოს ფორმირების პროცესში ენა ის ფაქტორია, რომელიც ყველაზე ადვილად ეროვნული ერთიანობის ნიშნად იქცევა. ეროვნული ერთიანობის ნიშნად ენა ადვილად იქცევა იმიტომ, რომ ენა ის ფაქტორია, რომელიც ყველაზე ნაკლებ ეჭვქვეშ დგება. ენა ის ფაქტორია, რომელიც ყველაზე ნაკლებ ეჭვქვეშ დგება იმიტომ, რომ

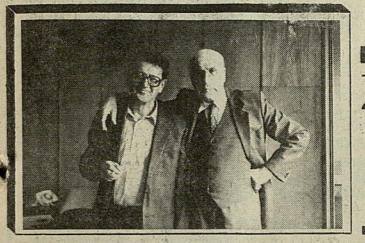

პოზიცია

შენდობა, შერიგება, შრომა

ამ ოცდაათი ათასიანი ძველებურად ახის. ხანდაზმული მაგდის თვეზე ისევ ასკილა მისი საყვარელი მეზობლის — სულხან-ბაბას; მარჯვნივ ნოემბერ ყვითელ ბიბილოებად, მარცხნივ — ფანჯრები, სამღვდელო ნოდარ ოქუჩავა თავის ოჯახში. ტელევიზორიც თავის ადგილას დგას. თავად ალარ არის მხილველ ბატონი ირაკლი ამბოძე, მხოლოდ ოცდაცხრაი წლის მანძილზე რომ თაყვანსცემდა ქართული ენციკლოპედიის გამოცემებს.

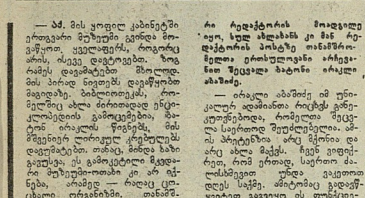

— ბძ. მის ყოფილ კაბინეტში ერთგულად ვემუშაობ გვიდრე ამ უკანასკნელ დღეებამდე, როგორც ბინის, ისევე დიდებულება. ზოგ რაღაც დავამატებდი ხოლმე. მას პირად ნიჭთაც დავამყოფებ ვაჟიშვილს. ბაბილოთაებს, რომელნიც ახლა ძირითადად ენციკლოპედიის გამოცემებია, ბატონ ირაკლის წერილებს, მის მშვენიერ ლირიკულ ლექსებს დავეუბნებით. თანაც, მინდა ხანი გავიდეს იქ გამოცემული წიგნები მეუღლეთათვის კი არ ძვირნობა, არამედ — რადგა ცივსა და ნოტიოში. თანაც, ერთ-ერთ ოთახში ბატონი ირაკლის ბიბლიოთეკაც არ ჯდება. ამიტომაც გადაეწერებით ფუნქციონირებას. ანუ, ისინიც ერთ წელიწადში ხმირად ვეღარ ამოუტანენ ხოლმე ერთმანეთს. ეს ის ოთახია, სადაც ბატონ ირაკლის ხშირად ვხედავდი ხოლმე ტელეფონზე ლაპარაკის დროს. მის სულ ახალ ნაცნობებს ალბათ ეტყობათ...

ვარდა-ამისა, ზემოთ, ქართული ენციკლოპედიის მთავარ სამეცნიერო რედაქციაში ორ-სამ ათასწლიან სიძველეს ვინახავ. ესაა ბატონ ირაკლისთან ერთად ნაშრომი ხელნაწერები, ფოტოები, ნახატები, ნახაზები, ნაბეჭდი ფურცლები, ნაწყვეტები, ნაკეთები, ნაჭრები, ნაკუწები, ნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯები, ნაგლეჯები, ნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯნაგლეჯ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გვეჩქარება „საქართველოს რესპუბლიკის“ და საქონელზრკის
სპეციალური კორესპონდენტია

ამ დღეებში

ჟოვლენა ● უაქტი ● კომენტარი

თეატრი

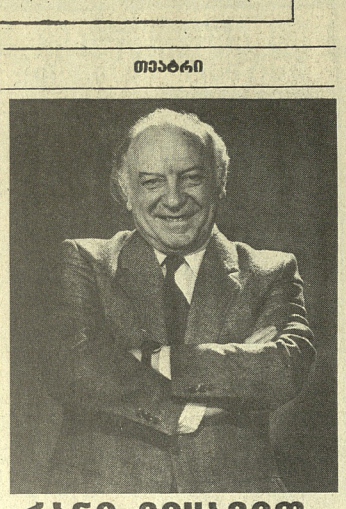

რანი ვიყავით, რა შეგვძლებია

ვერიკო ანჯაფარიძის ბიბ ლიბის ერთი მსახიობის თეატრი ხუთი წლის წინათ დიახდა — სპექტაკლით — „რაც მტკიცება დავკარგეთ“ და ყველ თქმა ბი, „სანთლით“ დიდი ხნის, ბი ს სულთანსაძლებელი ხეო ბა ტკი ვა ლე ბა ლა ლა ლ